

اخبار

سریال «آنام»

در روستای کلیبر کلید خورد

سریال «آنام» با حضور بازیگران شاخص آذربایجانی و حضور مسؤلان استان آذربایجان شرقی در کلیبر کلید خورد، به گزارش فارس، تصویربرداری سریال «آنام» به کارگردانی جواد افشار و تهیه‌کنندگی اسماعیل عقیقه با حضور بازیگران شاخص آذربایجان و مسؤلان استان آذربایجان شرقی در کلیبر آذربایجان شرقی آغاز شد. اسماعیل عقیقه، تهیه‌کننده سریال «آنام» از باره گفت: تصویربرداری سریال «آنام» با حضور تنی چند از مسؤلان استان آذربایجان شرقی و مسؤلان سیما هفته گذشته در کلیبر آغاز شد. وی همچنین افزود: بازیگران بومی این مجموعه همگی از چهره‌های شناخته‌شده تئاتر و تلویزیون این استان هستند که مقابل دوربین می‌روند و بزودی بازیگران نام‌آشنای تلویزیون از جمله سیروس گرجستانی هم در فاز اول سریال مقابل دوربین خواهند رفت. عقیقه ادامه داد: در حال حاضر مشغول مذاکره با تنی چند از بازیگران هم هستیم که بزودی به پروژه اضافه خواهند شد. سریال «آنام» محصول گروه فیلم و سریال شبکه ۳ با مشارکت دفتر آموزش و ارتقای سلامت و دفتر سلامت جمعیت و خانواده وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و به تهیه‌کنندگی اسماعیل عقیقه و کارگردانی جواد افشار است که توسط امیرعباس پیام نوشته شده است.

استقبال سوری‌ها از «مهتاب خین»

ترجمه عربی کتاب «مهتاب خین» شامل خاطرات سردار شهید حسین همدانی در سوره مورد توجه و استقبال قرار گرفته است. به گزارش مهر، ترجمه عربی کتاب «مهتاب خین» شامل خاطرات سردار شهید حاج‌حسین همدانی از سال‌های دفاع مقدس که چندی پیش در سوره رونمایی شد، بین مخاطبان آشنا با ایران و سال‌های دفاع مقدس در این کشور، مورد توجه قرار گرفته است. این کتاب دربرگیرنده مصاحبه حسین بهزاد با شهید همدانی و پژوهش‌های او درباره عملیات‌هایی است که این شهید در آنها حضور داشته و در ۲۰ فصل تدوین شده است. ترجمه عربی «مهتاب خین» استفاده ۹۵، در سوره رونمایی شد و اینک مورد استقبال قرار گرفته است. همچنین بناگذاری چاپ هشتم کتاب «آب هرگز نمی‌میرد» راهی بازار نشر شده است. این کتاب خاطرات حمید سلگی، جانباز دوران دفاع مقدس را به قلم حمید حسام، پژوهشگر دفاع مقدس در بر می‌گیرد که رهبر انقلاب نیز تقریظی بر آن نوشتند. حمید سلگی در سال‌های جنگ، فرمانده گردان حضرت ابوالفضل (ع) بوده و انتخاب نام کتاب نیز به همین دلیل و همچنین اتفاقاتی است که در آن سال‌ها رخ داده است. چاپ اول این کتاب در سال ۹۳ توسط انتشارات صریح راهی بازار نشر شد.

آماده سازی ۲ سریال برای سیما

ادامه تصویربرداری

«آرمان دو» و «سر دلبران»

سریال «آرمان دو» به کارگردانی احسان عبدی‌پور همزمان با تصویربرداری تدوین می‌شود. به گزارش مهر، تاکنون ۷ قسمت از سریال «آرمان دو» تصویربرداری شده و این مجموعه به کارگردانی احسان عبدی‌پور برای پخش از شبکه ۳ سیما ساخته می‌شود. این سریال به تهیه‌کنندگی ایرج محمدی تولید می‌شود و همزمان با تصویربرداری در حال تدوین است. فیلمنامه این سریال به صورت روزنی تصویربرداری می‌شود و تاکنون ضبط در لوکیشن‌هایی در بیمارستان مهرشهر کرج، میرداماد (منزل الیکا عبدالرزاقی یکی از شخصیت‌ها) و... انجام شده است. البته بخش اعظم لوکیشن‌های این سریال در شهرک غزالی است. این روزها هم سریال دوباره در شهرک غزالی تصویربرداری می‌شود که بازیگران اصلی کار از جمله حمید آذرنگ، مرچانه گلچین، علی اوچی، علیرضا استادی، سحر ولدبیگی و فریبا طالبی در این سکانس‌ها جلوی دوربین می‌روند. سریال «آرمان دو» درباره شخصیتی است که چند نقش را بازی می‌کند و فضای کم‌دی دارد و حمیدرضا آذرنگ نقش این شخصیت را با نام آرمان بازی می‌کند. همچنین تصویربرداری سریال «سر دلبران» از ابتدا تا انتها در یزد انجام می‌شود. تصویربرداری سریال «سر دلبران» به کارگردانی محمدحسین لطیفی این روزها در یزد ادامه دارد و گروه مشغول کار در این شهر هستند. همچنین طبق برنامه‌ریزی قبلی کل فیلمبرداری اثر در همان شهر یزد انجام می‌شود و همه بازیگران «سر دلبران» نیز به نوعی مشغول این پروژه هستند. فرهاد قائمیان، محمد کاسی، برزو ارجمند، اسماعیل محرابی، متین‌سادات ستوده، جعفر دهقان، جهانپخش سلطانی و رضا توکلی از بازیگران این سریال هستند.

گروه فرهنگ و هنر: «این هنرمند مؤمن و سختکوش از پیشکوتان در عرصه فعالیت‌های ادبی دوران انقلاب و از بنیان‌گذاران هسته‌های جوانان هنرمند انقلابی و در شمار برجستگی بود که نهال پرطراوت هنر انقلاب را برابر دشمنان عنود و همراهان سست عنصر، با انگیزه و ایمان و آسوخ خویش پاسداری کردند و به شکوفایی و باروری امروز رساندند. رحمت خدا بر او و بر تلاش صادقانه‌اش». این بخشی از پیام مقام معظم رهبری به مناسبت درگذشت مرحوم امیرحسین فردی بود، هنرمندی که بر خلاف عادت دنیای هنر، بعد از درگذشتش مشهور شد. به گزارش «وطن امروز» پیشینه ادبی او در کنار التزامش به آرمان‌های انقلاب باعث شد تا مرحوم فردی راهی جدید در ادبیات داستانی انقلاب اسلامی باز کند. امیرحسین فردی مهرماه ۱۳۲۸ در روستای قره‌تپه واقع در دامنه جنوبی کوه سیلان آذربایجان به دنیا آمد. از او کتاب‌هایی نظیر «اسماعیل»، «آشیانه در مه»، «سیاه چمن»، «همان ملاتک»، «یک دنیا پررانه»، «کوچک جنگلی» و «گرگ‌سالی» به یادگار مانده است. مرحوم فردی از موسسان کتابخانه مسجد جوادالائمه بود و علاوه بر سردبیری و مدیرمسئولی کیهان بچه‌ها به مدت ۳۱ سال مدیریت مرکز آفرینش‌های ادبی حوزه مرحوم امیرحسین فردی عصر پنجشنبه ۵ اردیبهشت سال ۹۲ به دلیل عارضه تنفسی دارفانی را وداع گفت و اکنون که در چهارمین سالگرد درگذشت او به سرس می‌رسیم، هنوز ناگفته‌های فراوانی از زندگی وی پیداست. در همین ارتباط با ۳ تن از دوستان و همکاران مرحوم فردی: گلعلی بابایی، محمدناصری و محسن مومنی شریف به گفت‌وگو نشستیم.

فردی در برابر شرق و غرب!

گلعلی بابایی، بعد از جنگ تاثیر بسزایی در جمع‌آوری مستندات تاریخی جنگ بویزه لشکر ۲۷ محمدرسول‌الله داشته است. از او کتاب‌هایی نظیر «همیای صاعقه»، «غربت هور»، «ژ: لوند تا کرابوز»، «حکایت مردان مرد» و... به جا مانده است. بابایی از کودکی با فردی بوده و حلقه‌های جوادالائمه باعث شده تا هر دو مسیر تقریباً مشابهی را در انقلاب انتخاب کنند.

دوستی شما با آقای فردی از چه زمانی شروع شد؟

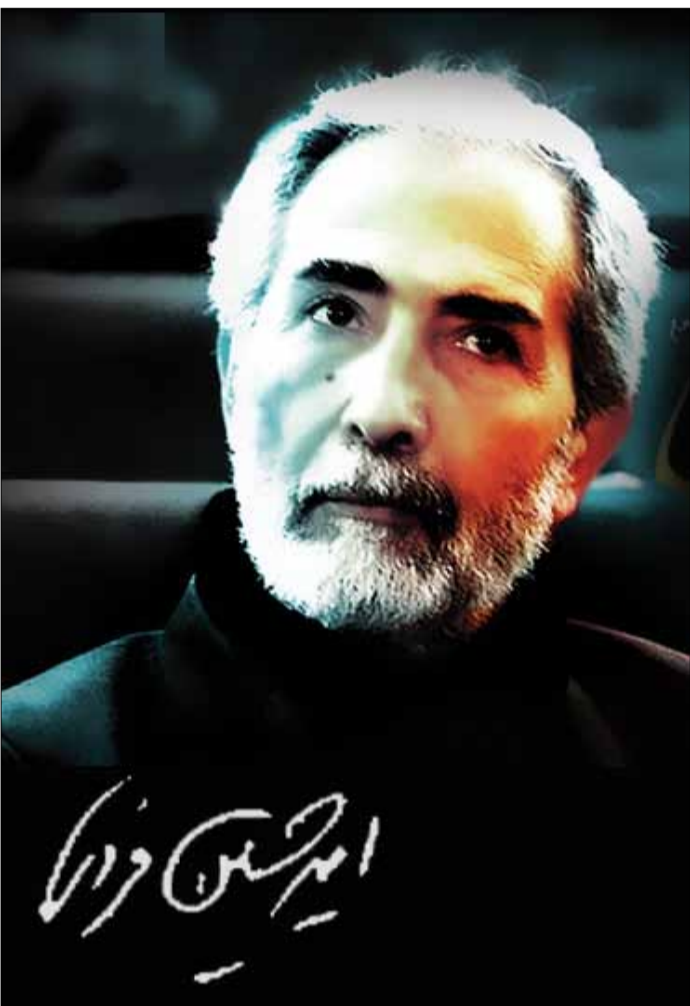
آشنایی من با آقای فردی به قیل از انقلاب بازمی‌گردد، ما بچه محل بودیم و منزل‌مان در محله جلی رو بپروی هم‌دیگر بود البته دوستی و مرادوات ما در مسجد جوادالائمه بیشتر شد.

چه تفاوتی بین مسجد جوادالائمه با سایر مساجد وجود داشت؟

مسجد جوادالائمه بابت رانندازی کتابخانه و امور فرهنگی که در آنجا صورت می‌گرفت، وجه فرهنگی برجسته‌تری به نسبت سایر وجوه داشتیم. جوان‌هایی که علاقه‌مند به کتابخوانی بودند، جذب کتابخانه می‌شدند. من روزها کار می‌کردم و شب‌ها درس می‌خواندم به همین جهت عضو معمولی کتابخانه بودم. در آن دوره آقای فردی و برخی دوستان دیگر مسؤل کتابخانه بودند. این رفت و آمدها و آشنایی با فضای فرهنگی کتابخانه مزیتی بود که ما نسبت به بقیه مساجد داشتیم. امام جماعت مسجد هم خیلی مشوق بچه‌ها بودند، اینکه بچه‌ها بیایند و عضو شوند. دوستان زیادی ذیل این فعالیت‌ها دور هم‌دیگر جمع شدند، افرادی مثل مرحوم فرح‌الله سلحشور، آقای بهزاد بهزادپور و دیگران هر کدام جاذبه خاصی داشتند و باعث می‌شدند تا جوان‌ها جذب فعالیت‌های فرهنگی مسجد شوند.

اولویت فرهنگی آقای فردی در کجا بود؟

بعد از پیروزی انقلاب، هرکس در هر جایگاهی برای حفظ انقلاب تلاش می‌کرد. برای این کار سپاه، کمیته، احزاب سیاسی و... ایجاد شدند تا در آنها کارهای انقلابی، نظامی و سیاسی پرورش پیدا کنند. آقای فردی دغدغه زیادی در بخش فرهنگی انقلاب داشت. بابت همین از ابتدای انقلاب اهمیت زیادی برای نوشتن قائل بودند. جمع‌هایی تشکیل می‌شد؛ یکی قصه می‌نوشت، یکی قصه می‌خواند، درباره آثارشان با هم‌دیگر به مباحثه می‌نشستند و... حتی یادم هست محسن مخملباف هم دوره‌ای در جمع آنها بود. آقای فردی دغدغه‌اش تربیت نیروی فرهنگی برای انقلاب بود و با کانون‌هایی که تشکیل داد، دغدغه‌اش را از اول انقلاب عملی کرد. سال ۵۹ بود که نخستین کتاب مسجد منتشر شد. کتاب کثکولی از توانایی بچه‌ها و در آن انواع شعر و داستان و متون ادبی بود. آقای فردی بعد از مسجد در کیهان بچه‌ها مسؤولیت داشت و تعدادی از بچه‌ها را با خودش به آنجا برد و کارسازی را در آنجا ادامه داد. اما با این حال بر او هر جا که مسؤولیت گرفتند جایگاه اصلی‌شان مسجد جوادالائمه بود و ساختار آنجا را حفظ کردند.

گفت‌وگوی «وطن امروز» با گلعلی بابایی، محسن مؤمنی و محمد ناصری به بهانه چهارمین سالروز درگذشت امیرحسین فردی

امیر جهادی ادبیات انقلاب

سرعت به راه ادامه می‌دادند.

مینیا تور طبیعت در کلمات

محسن مومنی شریف چند سالی است که ریاست حوزه هنری را برعهده دارد، تاریخ مدیریتی او بخوبی گواهی می‌دهد که همواره در عرصه فرهنگ حضور داشته و آثار او در ۲ بخش رمان و خاطره‌نگاری بیش از هر چیز در دفاع مقدس و انقلاب سیر می‌کند. «پسر خاتم‌آغا»، «هانی برای بزرگ شدن»، «حکایت پای دار» و... از جمله آثار مومنی شریف است.

آشنایی شما با مرحوم فردی از کجا شروع شد؟

من آقای فردی را از آثارشان می‌شناختم، زمانی که ایشان سردبیر کیهان بچه‌ها بودند و پیش از آنکه کتاب «سیاه چمن» شان منتشر شود. بعدها به‌واسطه حضور بنده و استاد سرشار در سوره مهر نوجوانان دوستی‌مان با آقای فردی برقرار شد. زمانی که بنده مسؤولیت واحد ادبیات حوزه را برعهده گرفتم، از ایشان برای مدیریت کارگاه قصه و رمان دعوت کردیم و بعد از آن نیز مسؤولیت مرکز آفرینش‌های حوزه هنری را پذیرفتند.

کدام بخش از ویژگی‌های مرحوم فردی برای شما جذابیت بیشتری دارد؟

ویژگی‌های شخصیتی و اخلاقی آقای فردی آنچنان برجسته بود که اگرچه آثارشان بسیار ارزشمندند ولی تحت‌الشعاع شخصیت ایشان قرار می‌گیرد. بعضی هنرمندان هستند که انسان وقتی از طریق آثارشان به آنها علاقه‌مند می‌شود، دعا می‌کند هرگز آنها را نبیند چون ممکن است علاقه‌ای که به‌واسطه آثارشان به‌وجود آمده در اثر مواجهه با شخصیت حقیقی‌شان از بین برود. آقای فردی برعکس بودند، هرکس به صورت رو در رو با ایشان آشنا می‌شد محبت و علاقه بسیار زیادی نسبت به وی پیدا می‌کرد. من بارها گفته‌ام که مرحوم فردی شخصیتی خودساخته داشتند، به‌نظم ایشان کسی بودند که روی تمام حرکات و رفتارشان قبلاً کار کرده است و رفتاری را براساس هیجان انجام نمی‌دادند. نظم ایشان در کارهای روزمره کاملاً قابل مشاهده بود. آقای فردی آرمان‌هایی داشتند و زندگی‌شان را در جهت تحقق آرمان‌شان قرار دادند و در صدر آرمان‌شان انقلاب اسلامی بود که اعتقاد فوق‌العاده‌ای به آن داشتند و مواضع‌شان را هم به نسبت انقلاب اسلامی جهت می‌دادند.

از بین این همه کارهای فرهنگی چرا ایشان نویسنده‌گی را انتخاب کردند؟

آقای فردی قبل از انقلاب هم قریحه نویسندگی داشتند. از دوران تحصیل استاد انشایی به نام مرحوم اکبر رادی داشتند و این استاد مشوق اصلی ایشان در نویسندگی بود. مرحوم فردی از دوره دبیرستان ضمن آنکه تا آخر عمر فوتبال‌بست خوبی بودند، نویسندگی را در صدر فعالیت‌هایشان داشتند و اگر به فرض انقلاب هم نمی‌شد ایشان نویسنده باقی می‌ماندند اما انقلاب و آرمان‌هایش به قلم ایشان جهت داد. انقلاب اسلامی برای آقای فردی و امثال ایشان که در مسجد بزرگ شده و در کانون مبارزات بودند باعث شد تا بتوانند به آرمان‌های واقعیت ببخشند.

قلم ایشان وجه متمایزی به نسبت سایر نویسندگان دارد؟

بزرگ‌ترین تمایز مرحوم فردی در نوشته‌هایشان، توصیفات مینیاتوری از طبیعت است. این شکل از توصیفات محصول تجارب ایشان در دوران کودکی و جوانی است. در کارهایی که از ایشان مشاهده شده است معمولاً می‌توان دید که توصیف و بالاخص توصیف زیبایی‌ها و طبیعت به نسبت سایر عناصر برجسته‌تر است. مرحوم فردی علاقه وافری به طبیعت داشتند. من معتقدم ایشان به شهود و معرفتی رسیده بود که همه اشیا را جاندار می‌پنداشتند به طوری که ما با هم به سفری رفتی بودیم و در آنجا آقای امیرخانی به مرحوم فردی گفتند: صبح امروز پارک شهر نرفتی، دلت برای درخت‌ها تنگ نمی‌شود؟ گفت چرا، درپرز رتم با آنها حداقلی کردم. ایشان به این معرفت رسیده بودند که همه طبیعت را جاندار می‌دیدند. این یک نگاه دینی است، قرآن می‌فرماید همه پدیده‌های زمین تسبیح می‌گویند و شما انسان‌ها هستید که این تسبیحات را نمی‌شنوید. این به‌نظر حاصل همان خودسازی و توجه به درونیات ایشان بود.

خاطره‌ای از مرحوم فردی در ذهن دارید؟

مرحوم فردی خضوع بسیار زیادی داشتند و بیشتر از هر پست و مقامی آرمان‌هایشان اهمیت داشت. زمانی که بنده این مسؤولیت را برعهده گرفتم و به اتفاق جمعی از دوستان نویسنده محضر مقام معظم رهبری رفته بودیم، آقای فردی با من تماس گرفتند و به‌رغم جایگاه و الایشان گفتند روی من به عنوان یک سرباز حساب کن. حتی زمانی که به ایشان پیشنهاد مسؤولیتی در حوزه داده شد، ما با توجه به اوضاع جسمانی مرحوم فردی نگران سلامتی‌شان بودیم اما بدون هیچ پیش‌شرطی این مسؤولیت را پذیرفتند و انصافاً تا آخرین لحظه یعنی روز قبل از درگذشت‌شان پرتلری و با جدیت به کارشان ادامه دادند. نگاه ایشان به مسؤولیت‌ها، جهادی بود.

برجسته‌ترین ویژگی‌های مرحوم فردی را در چه می‌دانید؟

به‌نظرم یکی از ویژگی‌های آقای فردی در طول زندگی‌شان، «معلم» بودن است البته معلم نه به معنای مرسوم استادان و شاگرد در مدرسه و دانشگاه، بلکه معلمی به معنای واقعی کلمه. معلمی که فارغ از سن و سال، اگر کوچک‌ترین استعدادی را در کسی می‌دید، دست او را می‌گرفت و سعی می‌کرد استعدادش را در مسیر درست هدایت کند. مرحوم فردی در سال‌های آخر عمرشان مدام به ما تاکید می‌کردند که ما فرصت کمی داریم و کار بسیار است. دغدغه سال‌های پایانی ایشان رمان انقلاب بود و به‌طور منظم رمان‌های خود را به همین موضوع اختصاص می‌داد. جلد اول به نام «اسماعیل» و جلد دوم به نام «گرگ‌سالی» نوشته شده بود و اجل به ایشان مهلت نداد تا جلد سوم را به پایان برسانند. ایشان علاوه بر اینکه مسؤولیت هدایت و مدیریت امور هنری را برعهده داشتند، خودشان هم در این زمینه قلم می‌زدند.

خاطره‌ای از ایشان به یاد دارید؟

در چند سال اخیر زندگی مرحوم فردی بنده توفیق همکاری بیشتری با ایشان داشتم. چند روز مانده به رحلت‌شان ما با هم داشتیم از حوزه به سمت کیهان بچه‌ها می‌رفتیم، در بین راه از فتردی و حجت بالای کاری‌شان می‌گفتم که ایشان به من گفت: وقت خیلی کم است و کار زیاد است. در هر حالی هم همواره همان لبخند همیشگی بر لبشان جاری بود.

فردی تلاش داشت به بچه‌های انقلاب هویت متمایزی بدهد تا از سایر طیف‌ها بویزه طیف جدا فاصله بگیرند. رقابت با آنها سخت بود اما ایشان سعی داشت با نوشته‌هایش و با حمایتش از دیگران، فضا را از تک بعدی بودن خارج کند و بگوید نوشتن مختص آنهایی نیست که با سبک و غرب الهام می‌گیرند بلکه بچه‌مسلمان‌های انقلابی می‌توانند تبدیل به قدرتی در عرصه نویسندگی شوند و حرف خود را با این زبان به گوش بقیه برسانند

گویا تقدیر بر رفتن‌شان از بین ما بود. اگر آقای فردی در قید حیات بودند، اولویت کاری امروز‌شان چه بود؟ من گمان می‌کنم ایشان همان اولویت‌هایی که در سال‌های آخر عمرشان داشتند، ادنیال می‌کردند. بویزه با توجه به تجربه غنی در نویسندگی‌شان، به‌نظرم اولویت ایشان در نوشتن جلد سوم «اسماعیل» یعنی همان ادامه «گرگ‌سالی» بود. یکی از کارهای قابل توجه مرحوم فردی انگیزه‌داند به افشار مختلف هنرمندان بود؛ چه نسل جوان و چه نسلی که در دهه پنجم و ششم زندگی خود بسر می‌برند. ایشان بشدت اهل کار بود و از صبح تا شب به صورت جدی به کارهایی می‌پرداختند که به عنوان وظیفه برای خودشان تعریف کرده بودند. به‌نظرم آقای فردی بسیار مسیرش روشن بود و فقط در مسیرش دغدغه‌هایش حرکت می‌کرد. در آن ۱۲-۱۰ سال اخیر، ایشان کارهایی را انجام داد که اگر چه مسیر تازه‌ای در ادبیات داستانی گشوده بود اما چون وظایف‌شان را مشخص کرده بودند با

ایشان در نوشتن چه چیزی را دنبال می‌کردند؟

گلعلی بابایی، بعد از جنگ تاثیر بسزایی در جمع‌آوری مستندات تاریخی جنگ بویزه لشکر ۲۷ محمدرسول‌الله داشته است. از او کتاب‌هایی نظیر «همیای صاعقه»، «غربت هور»، «ژ: لوند تا کرابوز»، «حکایت مردان مرد» و... به جا مانده است. بابایی از کودکی با فردی بوده و حلقه‌های جوادالائمه باعث شده تا هر دو مسیر تقریباً مشابهی را در انقلاب انتخاب کنند.

معلم داستان انقلاب

محمد ناصری، نویسنده کتاب جای پای ابراهیم و مدیرکل دفتر انتشارات و تکنولوژی آموزش وزارت آموزش و پرورش است. او از اهالی مسجد جوادالائمه بوده و اسامیل نیز دبیر جشنواره شهید غنی‌پور بود.

آشنایی ناصری با مرحوم فردی اگر چه از مسجد جوادالائمه آغاز شده اما در طول زمان همواره یکدیگر از نزدیک‌ترین همکاران مرحوم فردی در موقعیت‌های مختلف بوده است.

شما مرحوم فردی را از چه زمانی می‌شناسید؟

من افتخار شاگردی آقای فردی را از قبل از انقلاب یعنی در دوران دبستان داشتم. اما بعد از فعالیت‌های مسجد جوادالائمه، هنگامی که ایشان

در حوزه هنری به عنوان مدیر کارگاه قصه و رمان مشغول به کار شدند، بنده نیز به عنوان دبیر کارگاه در خدمت‌شان بودم. زمانی که ایشان هم مدیر مرکز آفرینش‌های هنری منصوب شدند، بنده نیز جایگزین ایشان در کارگاه قصه و رمان شدم.

اولویت ایشان در این مسیر چه بود؟

از اول انقلاب به‌نظرم مهم‌ترین دغدغه‌ای که آقای فردی داشتند، ۲ مساله بود؛ یکی «تربیت نویسنده»، آن هم نیروی قصه‌نویس. تفاوتی هم نبود که در دهه پنجم و ششم زندگی خود بسر می‌برند. ایشان بشدت اهل کار بود و از صبح تا شب به صورت جدی به کارهایی می‌پرداختند که به عنوان وظیفه برای خودشان تعریف کرده بودند. به‌نظرم آقای فردی بسیار مسیرش روشن بود و فقط در مسیرش دغدغه‌هایش حرکت می‌کرد. در آن ۱۲-۱۰ سال اخیر، ایشان کارهایی را انجام داد که اگر چه مسیر تازه‌ای در ادبیات داستانی گشوده بود اما چون وظایف‌شان را مشخص کرده بودند با

رویدادها

توزیع‌کننده کمرای:

ایران فیلمسازان بزرگی چون حاتمی‌کیا دارد

«کوریا هیون‌گی‌سو لی» نماینده کمپانی توزیع‌کننده «ال» تصریح کرد: ایران فیلمسازان بزرگی دارد، به همین خاطر این شانس را داریم که بتوانیم از ایران فیلم برای کسره ببریم. به گزارش تنسنیم، بخش بازار یکی از بخش‌های مهم جشنواره جهانی فجر است که در آن فیلمسازان و توزیع‌کنندگان بین‌المللی حضور دارند و در تعامل با یکدیگر به خرید و فروش آثار سینمایی جهان می‌پردازند. بخش بازار همواره نقش ویژه‌ای در تبادل فرهنگ و سینمای کشورهای مختلف جهان دارد. مسؤلان برگزاری این جشنواره نیز امیدوارند با برگزاری این بخش سینمای ایران را به جهان صادر کنند. وی افزود: حضور من در این جشنواره دلایل زیادی دارد. ابتدا باید بگویم من به این جشنواره دعوت شد‌ام. از طرفی ایران فیلمسازهای بزرگی نظیر ابراهیم حاتمی‌کیا و عباس کیارستمی دارد. بنابراین شما کارگردان‌های خوبی دارید و این پتانسیل خوبی برای حضور فیلم‌های ایرانی در کشورهای دیگر است. این به کمپانی ما شانس می‌دهد تا بتوانیم فیلم‌های خوبی را برای توزیع در کسره پیدا کنیم. زیر درخت زیتون یکی از فیلم‌هایی است که من آن را دیده‌ام و بسیار دوست دارم.

استاد دانشگاه سوربون فرانسه:

روایت سینمای جهان از ایران واقعی نیست

استاد دانشگاه سوربون فرانسه معتقد است سناریوهای سینمایی درباره ایران صرفاً برداشتی منقطع از سایت‌های اینترنتی است و لزوماً روایتی واقعی نیست بلکه فاصله‌شان با حقایق ایران امروزی کم یا زیاد است. به گزارش تنسنیم، انیس دوویکتور (Agnès Devator)، استاد دانشگاه سوربون فرانسه است. او تالیفات متعددی درباره سینمای داستانی و مستند ایران داشته است. «ایران روی پرده سینما» نام جدیدترین کتاب اوست که بناگذاری منتشر شده است. در مقدمه این کتاب، نویسنده اینگونه آغاز می‌کند: دیدن ایران از دریچه نگاه سینماگران انتخابی است که بر اساس شیوه‌ای که توسط کارگردانان مطرح شده، دنبال می‌شود و صرفاً با تکیه بر آنچه برخی سایت‌ها از ایران تصویر می‌کنند، محدود نشده است. امروزی کم یا زیاد است و لزوماً با روایتی واقعی مواجه نیستیم. به گفته خلم دوویکتور، در این میان تصویری که کارگردانان خارجی و ایرانی از ایران امروزی به‌بینه خود ارائه می‌دهند، الزاماً نزدیک به هم نیست. به عنوان مثال، کارگردانان خارجی که از چهره‌های مطرح عرصه سینمای دنیا هستند، مانند پیر پائولو پاسولینی (Pier Paolo Passolini)، انیس و اردا (Agnès Varda) و بن افلک (Ben Affleck)، هر کدام تصویری خاص خود از کشوری را تمدن غنی و کهن روی پرده سینما برداده‌اند. تصاویری که گاهی برمحتوا یا گاهی خشن و ملال‌آور بوده است اما گروه دوم سینماگران و از جمله کارگردان ایرانی هستند که به تصویر زیبای اغراق آمیزی که به‌بینه تحمیل می‌شود، حمله می‌کنند و وجه دیگری از جامعه ایرانی را به مخاطب ارائه می‌دهند و به این ترتیب تصویری امروزی از صنعت سینمای ایران را با سبک و سبالی ایرانی به دنیا ارائه می‌دهند.

فریاد کاریکاتوریست‌ها برای فلسطین

مدیر خانه کاریکاتور ایران با اشاره به فعالیت کاریکاتوریست برزیلی در حمایت از فلسطینیان اعتراض کرده در زندان‌های رژیم صهیونیستی، گفت: ما هم باید کاری انجام دهیم، در مسؤلان را سانه‌ها و هنرمندان همه مسؤل هستیم. گزارش فارس، مسعود شجاعی طباطبایی، مدیر خانه کاریکاتور ایران و سایت ایران کارتون درباره کارتون‌بست برزیلی که درباره زندانیان سیاسی فلسطینی طرح‌هایی را منتشر کرده، عنوان کرد: هماکنون که می‌دانیم از چهارشنبه گذشته زندانیان فلسطینی اسیر رژیم صهیونیستی در اعتراض به وضعیت سختشان در زندان دست به اعتصاب غذا زدند و این زندانیان تعدادشان روز به روز بیشتر می‌شود. وی در ادامه افزود: هزاران فلسطینی این روزها در زندانیان صهیونیست‌ها اسیر هستند که یک بخش از آنها زنان و کودکان هستند. این زندان تلاش دارند صدای مطلوبیت مردم فلسطین را با اعتصاب غذا به این شکل به دنیا برسانند. شجاعی طباطبایی با اشاره به آثار کارلوس لطفو، کاریکاتوریست برزیلی درباره توجه به اعتصاب زندانیان فلسطینی گفت: اسام کاریکاتوریست‌نه مسلمان است و نه داعیه اسلام دارد، وی تنها تلاش کرده به فلسطینی‌ها کمک کند. وی طی تماسی که با ما داشت تاکید کرد این خبر را به زبان‌های مختلف دنیا و همینطور به فارسی به گوش همه برسانیم، من هم متن پیام او را ترجمه و به فارسی منتشر کردم.